

ningsordenen ulovligt Grundlag. Det er den nuværende højtærede Formand for Landstinget, der har Ansvaret for denne Fortolkning af Forretningsordenen.«*)

Da Holstein senere stillede et Forslag til Beslutning af Folketinget angaaende denne Sag (se nedenfor S. 463), udtalte Formanden, inden Behandlingen deraf begyndte: »Inden jeg giver Ordet til Forslagsstilleren, ønsker jeg at fremkomme med et Par Bemærkninger. Da jeg ved Finanslovens 2. Behandling afviste den af det ærede Medlem Hr. Holstein stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, begrundede jeg det med, at Forslaget ikke efter min Mening var i Overensstemmelse med Forretningsordenen, en Afgørelse, der, saa vidt mig bekendt, heller ikke er kritiseret af noget Medlem af dette høje Ting. Men under de fortsatte Forhandlinger fremsatte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard en Bemærkning om, at min Afvisning af den fremsatte Dagsorden viste, at den Dagsorden, der i 1922 blev vedtaget og frelste Ministeriet Neergaard, altsaa var stillet og vedtaget paa et ulovligt Grundlag i Henhold til Forretningsordenen, og at det er den nuværende højtærede Formand for Landstinget, der har Ansvaret for denne Fortolkning af Forretningsordenen. I den Anledning har jeg undersøgt Forholdet, og det viser sig, at man tidligere ikke krævede Forretningsordenens Bestemmelser nøje overholdt, og at det var i Henhold til denne Tradition, at den daværende Formand ikke afviste den paa-gældende Dagsorden, ligesom de to andre Dagsordener, der samtidig var stillet, heller ikke i strengeste Forstand opfyldte Forretningsordenens Bestemmelser. Men det er selvfølgelig den til enhver Tid siddende Formand, der maa fortolke Forretningsordenen, og naar Formanden har givet Tilladelse til, at en Sag kommer til Behandling, kan det ikke siges at være sket paa et ulovligt Grundlag.«

Til 3. Behandling var indenfor Finansudvalget stillet 432 Ændringsforslag, saa godt som alle stillede af vedkommende Minister og tiltraadte af Udvalget. Nogle enkelte var ikke tiltraadt af de konservative Medlemmer — et ikke tiltraadt af et enkelt af disse — eller det radikale Medlem, eller endelig

*) Taleren sigtede herved til, at et under 1. Behandling af Finansloven i Samlingen 1922—23 af Pürschel stillet Forslag til motiveret Dagsorden, der endte med »gaar det over til videre Behandling af Finanslovforslaget« (altsaa ikke Overgang til næste Sag paa Dagsordenen), kom til Afstemning og vedtoges, se Aarbog 1922—23 S. 45—46.